Nr. 24. Mielec, dnia 15 marca 1930 r. Rok X.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna urzędowa 6 Zł.
„ „ prywatna 7 Zł.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: Wet.-97/30 Mielec, dnia 12. 3. 1930.

Pewna część oglądaczy zwierząt którym powierzono wydawanie świadectw miejsca pochodzenia zwierząt wychodzi z mylnego zapatrywania, że wydając wymienione powyżej świadectwa nie potrzebuje poddawać oględzinom zwierząt na które wystawia świadectwa.

Wobec powyższego wyjaśniam, że oglądacze zwierząt którym powierzono wydawanie świadectw miejsca pochodzenia zwierząt spełniają dwie funkcje a mianowicie jedną jako oglądacze, drugą zaś jako ci którym poruczono wydawanie omawianych świadectw.

W myśl reskryptu P. Wojewody z dnia 25 maja 1929 r. L. Wet.-294 3 ex 1929 wydanego na zasadzie § 4 rozporządzenia Min. Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 408 osoby wydające świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt muszą być dokładnie obznajomione z obowiązującemi przepisami i przy wydawaniu tych świadectw nietylko stosować się ściśle do tych przepisów, ale także czuwać nad tem, aby tylko zwierzęta zdrowe i nie podejrzane legitymowano takiemi świadectwami.—

Z powyższego wynika, jasno, że przed wydaniem świadectwa winno być każde zwierzę poddane oględzinom.—

Doszło również do wiadomości Starostwa, że właściciele zwierząt zgłaszają się po świadectwa o których mowa, w dzień targu, co uniemożliwia oglądaczowi dokonania oględzin — często w odległej zagrodzie i podołać równocześnie wystawianiu świadectw.—

Ze względu na to polecam Zwierzchności gminnej podać do publicznej wiadomości by osoby chcące uzyskać świadectwo na zwierzę postarały się o takowe wcześniej, co najmniej w przeddzień targu.—

O powyższem należy pouczyć oglądaczy zwierząt.—

L. Wet. 96/30 Mielec, dnia 10 3. 1930.

Powiatowy lekarz weterynaryjny podczas wykonywania dozoru targowego stwierdził, że pewna część organów gminnych którym powierzono wystawianie świadectw miejsca pochodzenia zwierząt, wypełnia je często nieczytelnie i niedokładnie.

W celu usunięcia na przyszłość takich usterek, polecam Zwierzchności gminnej pouczyć odnośne organa, że umieszczona po lewej stronie u góry liczba porządkowa ma się zaczynać od 1. stycznia liczbą 1, nie należy więc umieszczać liczb bieżących z roku ubiegłego.

Po prawej stronie świadectwa w rubrykach powiat, gmina, należy umieszczać czytelne napisy a właściwie należy się postarać o odpowiednie pieczęcie z napisem gminy i powiatu.

Ważność świadectwa ma opiewać na dni 10, nie licząc dnia, w którym świadectwo wystawiono.

W razie niestosowania się do powyżej wyłuszczonych wskazówek będę pociągał winnych do odpowiedzialności dyscyplinarno-karnej.

L: II 74 Adm. 29 Mielec, dnia 12. 3. 1930.

Zarządzeniem z dnia 7 stycznia 1929, L. VI. 13019 i z dnia 28 września 1929, L: III-Adm Starostwo powiatowe wydało Urzędom gminnym w powiecie polecenie przeprowadzić po myśli §. 13 rozp Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1921, Dz. R. P. Nr. 58 poz 368 numerację wszystkich domów mieszkalnych z tem, że numeracja ta ma być przeprowadzona najdalej do końca sierpnia 1929, utrzymywana w ewidencji i w dalszym ciągu przeprowadzana.—

Z przedłożonych przez Urzędy gminne doniesień, wynika, że w przeważnej części w gminach nie przeprowadzono w mowie będącej numeracji a w szczególności nie zastosowano przy tej numeracji tabliczek emaljowanych.

Polecam tedy pod osobistą odpowiedzialnością P. Naczelnikom gmin przypilnować, aby numeracja domów mieszkalnych była sporządzona wedle wyżej podanych zasad przyczem jeszcze raz kładę nacisk, aby przy numeracji używano tylko tabliczek emaljowanych które nie ulegają tak łatwo zepsuciu i będą przez bardzo długie lata odpowiadać swemu celowi przyczem zaznaczam, że koszt sprawienia takich tabliczek nie obciąży zbytnio ludność, tabliczki takie bowiem nie są drogie, cena ich w Krakowie wynosi kwotę 3 zł. za sztukę.—

Za ścisłe wykonanie niniejszego zarządzenia i sprawozdania w przeprowadzeniu numeracji w terminie nieprzekraczalnym do 1 kwietnia 1930 r. czynię osobiście odpowiedzialnym P. Naczelnika gminy.

ODPIS

Pamiętajmy o ptakach.
Odezwa Komitetu Plant. Miast Rz-plitej.

Wobec nadchodzących dni śnieżnych i mroźnych, zwłaszcza, że mamy na pamięci zimę katastrofalną 1928/29—zwracamy się do Instytucji WPP. z wezwaniem o podjęcie możliwie szerokiej akcji opiekuńczej nad ptactwem w miastach.

Liczba tych stworzeń miłych i wesołych, pożytecznie trzebiących owady szkodliwe dla zadrzewień i ogrodów miejskich,—zmniejsza się widocznie, pod wpływem głodu i chłodu zimowego.

Ptactwo w mieście trzeba dokarmiać w zimowej porze roku—rzucać mu zbędne okruchy chleba i resztki jedzenia, także mięsa--Rzucać je na przed-oknia i balkony oczyszczone z brudu i śniegu.—Na podwórzach, w ogródkach i ogrodach prywatnych i publicznych, na cmentarzach ustawiać prymitywne karmniki na tyczkach od kotów, z daszkiem od słoty i w nich podawać pokarm rozmaity, codzień świeży.

Do tej akcji ratunkowej nawołuje prasa codzienna (artykuł p. Józeta Łukawskiego w Gazecie Warszawskiej).

Do opieki nad ptactwem w miastach trzeba wciągnąć i przyuczyć dziatwę naszą i młodzież.

Aby ptactwo zwabić do osiedlenia się na stałe w ogródkach na podwórzach i placach—trzeba rozmieszczać tam gniazda sztuczne.-Modele takich gniazd posiada T-wo. Ogrodnicze w Warszawie ulica Bagatela 3.

Pragnąc, aby pomoc nastąpiła tu rychło, zaś akcja opieki nad ptactwem w mieście by przybrała rozmiary jak najszersze—Komitet Plantacyjny Miast Rz-plitej wzywa niniejszem do niezwłocznego podjęcia odpowiedniej propagandy.

Sekretarz Komitetu (—) Antoni Zaleski, Prezes Kom, Plant. (—) Edward Geisler.

L! XI/8. 30. Mielec, dnia 13. 3. 1930.

Wszystkim Zwierzchnościom gminnym w powiecie przesyłam do wiadomości powyższy memorjał Kom. Plantancyjnego z prośbą o użyczenie akcji swego poparcia i opieki z uwagi na wysokie moralne znaczenie wyrobienia uczuć humanitarnych ludności wobec zwierząt, oraz wobec wielkiej użyteczności ptactwa dla kultury rolnej względnie ogrodniczej.

Starosta powiatowy: Ealicki.

Rada powiatowa.

L: 888-III.-P Mielec, dnia 10 3 1930.

Do Wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

Na skutek reskryptu Urzędu Wojewódzkiego z dnia 12 lutego 1920 r. L. Sm IX.201 1929 podaje się do wiadomości z poleceniem ogłoszenia tego w gminie, odpis zatwierdzonego statutu o poborze aż do odwołania opłat za nadmierne zużycie dróg powiatowych z nadmienieniem, aby w wypadkach, gdzie jakaś firma lub przedsiębiorstwo przez wywóz drzewa lub innych produktów nadmiernie użyło drogi dana gmina natychmiast o tem Zarząd powiatowy zawiadomiła.—

Statut

Tymczasowego Zarządu Powiatu Autonomicznego w Mielcu dotyczący opłat za nadmierne zużycie dróg powiatowych.—

Postanowienia ógólne.

Na podstawie art. 23 ust. z dnia 10 grudnia 1920 o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 6. poz. 32. z 1921 r) Tymcz. Zarząd Powiatu Autonomicznego w Mielcu na posiedzeniu Rady przybocznej w dniu 12 czerwca 1929 r. uchwalił następujący statut w przedmiocie pobierania opłat za nadmierne zurzycie dróg utrzymywanych przez powiat, o ile nie nastąpi dobrowolna ugoda między Wydziałem powiatowym a interesowanymi i w niniejszym statucie wyszczególnionymi osobami względnie przedsiębiorstwami nadmiernie używającymi drogi.—

§ 1.

Nadmierne zużycie dróg powiatowych przez przedsiębiorstwa przemysłowe, właścicieli samochodów ciężarowych i osobowych oraz właścic eli i przedsiębiorstwa prowadzące budowy z wyjątkiem prowadzonych we własnym zarządzie właściciela budowy zwykłych domów parterowych przeznaczonych na własny użytek - podlegają osobnej opłacie.—

Do świadczeń tych obowiązane są zarówno osoby fizyczne jak i osoby prawne.—

Opłaty od przewozu drzewa i materjałów budowlanych:

§ 2.

Opłata wynosi:

1). za jeden metr sześc. drzewa użytkowego nietartego przeznaczonego na wywóz poza granicę Państwa 5 gr. za km, przebytej drogi.—

2). za każdy metr sześc. drzewa użytkowego przeznaczonego do przetarcia w tartakach krajowych 3 gr. za 1 klm. przebytej drogi.—

3). za każdy 1 metr sześc. drzewa tartego 5 gr. za 1 klm. przebytej drogi.—

4). za każdy 1 metr sześc. drzewa opałowego 2 gr.—

5). za każdą tonnę (1000 kg.) materjałów budowlanych jak: cegła, cement, wapno piasek, drzewo, żelazo i. t. d. po cenie 5 gr. za 1 klm. przebytej drogi

Każdy rozpoczęty kilometr przebytej drogi liczy się za cały.—

§ 3.

Do płacenia opłat w § 2. wyszczególnionych obowiązane są osoby i firmy przewożące drzewo użytkowe i tarte oraz opałowe—tudzież materjały budowlane bez względu na to, czy drzewo lub materjały nabyły w wykonaniu swego interesu handlowego lub przedsiębiorstwa przemysłowego, czy też przewożą przedmioty własnej produkcji lub na własny użytek o ile wedle postanowień tego statutu nie jest przewidziane zwolnienie od opłat.—

§ 4.

Sprzedający ewent. kupujący drzewo uzytkowe tarte i opałowe tudzież materjały budowlane — obowiązani są donieść Wydziałowi powiatowemu: natychmiast po dokonanej sprzedaży względnie kupna:

a) ilość sprzedanego względnie kupionego drzewa względnie materjałów budowlanych.—

b) dokładny adres kupującego względnie dokładny adres własny.

c) drogi, któremi drzewo ma być przewożone.

§ 5.

Przy rozpoczęciu zwózki lub materjałów budowlanych należy przedłożyć Zarządowi Drogowemu pokwitowanie Powiat. Kasy Komun. z zapłacenia opłaty.

§ 6,

Firmy i osoby, które nie uiściły opłaty wyznaczonej w § 2. przed rozpoczęciem zwózki mogą być pociągnięte do opłat w podwójnej wysokości.

§ 7.

Od opłacania opłat w § 2. wyszczególnionych zwolnione są osoby kupujące drzewo użytkowe lub materjały budowlane na budowę i remont własnych domów mieszkalnych dla osobistego użytku swego, tudzież budynków gospodarczych, oraz osoby kupujące drzewo opałowe do użytku własnego.

II. Opłaty od pojazdów mechanicznych,

§ 8.

Opłatę tę pobiera się również za zużycie dróg przez linję autobusową, a mianowicie za każdy bież. klm. przebytej drogi 1 grosz od 1 miejsca w każdym kursującym na drodze powiatowej autobusie.

§ 9.

Opłata od samochodów ciężarowych używanych do przewożenia wszelkiego rodzaju produktów drogami powiatowemi, wynosi za każdy klm. przebytej drogi 5 groszy.

§ 10.

Przedsiębiorstwa autobusowe oraz właściciele autobusów samochodów ciężarowych winni zgłosić z z początkiem każdego półrocza podlegające opłacie środki przewozowe ewentualnie w razie ich uruchomienia w traktacie półrocza natychmiast po uruchomieniu.

Rozpoczęte półrocza liczy się jako całe.

III. Wymiar i pobór i przepisy porządkowe.

§ 11.

Wymiar opłaty za nadmierne zużycie dróg uskutecznia Wydział powiat. przy analogicznem zastosowaniu przepisów art. 44. ust. z dnia 11, sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94. poz. 747) dotyczących uzyskania podstaw wymiaru,

Wymiar opłat od pojazdów mechanicznych kursujących przez terytorjum kiku związków komun. uskuteczni Wydział powiat. po porozumieniu się z Zarządami tych związków.

§ 12.

Kto w zamiarze uchylenia się od obowiązku płacenia świadczenia składa wobec Wydziału powiatowego nieprawdziwe lub niezupełne zeznanie albo w tym samym zamiarze odmawia odpowiedzi na określone pytanie, podlega karze pieniężnej do wysokości 10-krotnej sumy opłaty utraconej lub na utratę narażonej. Kara nie zwalnia płatnika od obowiązku uiszczenia opłaty, współwinny podlega karze na równi ze sprawcą.

§ 13.

O wysokości opłaty zostaje zawiadomiony każdy płatnik wezwaniem płatniczem.

§ 14.

Opłata winna być wpłacana do Powiatowej Kasy Komun. lub Kasy wymienionej w wykazie płatniczym w ciągu dni 14-tu licząc od dnia następnego po doręczeniu tego nakazu.

§ 15.

Nieuiszczona opłata we właściwym terminie ściągniętą będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych odsetek (kar) za zwłokę w wysokości przewidzianej ustawą z dnia 31 lipca 1924 r: Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 72) i rozp. Prezydenta Rz. P. z dnia 17 maja 1927 Dz. U. R. P. Nr 46 poz, 401.

§ 16

Odwołanie w sprawie wymiaru opłaty wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczp. z dnia 12 marca 1928 r. Nr. 36 poz, 341. Dz. U. R. P.

§ 17.

Winni przekroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej w wysokości 100 zł. o ile nie zachodzą przestępstw karalne według innych przepisów.

§ 18

Wydział Powiatowy uprawniony jest do wydania przepisów wykonawczych do niniejszego statutu

§ 19.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i opublikowaniu w obrębie powiatu za pośrednictwem Zwierzchności oraz po ogłoszeniu w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

L: 1195-P-I. Mielec, dnia 7|3 1930.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 17 października 1925 wydane w porozumieniu z Minist. ami Spraw Wewn. i Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 778) na zasadzie art. 15 Ustawy z dnia 7 października 1921 o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656) przewiduje w § 1. najmniejszą potrzebną w interesach drogi publicznej odległość kuźni wszelkiego rodzaju od górnego zewnętrznego brzegu (krawędzi) rowu lub stopy nasypu 6m. Każde inne usytuowanie kuźni w odległości większej jak 6m. odpowiada również wyżej wymienionemu przepisowi. Dla kuźni, położonych w budynkach nieogniotrwałych w granicach gmin wiejskich przy drogach publicznych, gdzie wogóle nowe budynki powinny być wznoszone w odległości co najmniej 3.5m. ogrodzenia zaś co najmniej 75 cm. od wyżej wymienionej linji pasa drogowego (Ustawa o przepisach porządkowych na drogach publicznych Dz. U. R. P. Nr. 89/21 poz. 656 art. 15. oraz rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli Dz. U R. P. Nr. 23|28 poz. 202 art. 265), przewiduje się w art. 281 wyżej wymienionego Rozporządzenia o prawie budowlanem odległość od granicy sąsiadów jak, od wszelkich innych budynków co najmniej 30m. Przy zastosowaniu na drogach publicznych tego przepisu i odległości 30m. przewidzianej w interesach bezpieczeństwa ogniowego, należy uważać za granicę sąsiada linję biegnącą w odległości 3.5m. od górnego zewnętrznego brzegu (krawędzi) rowu lub stopy nasypu drogi.

Powyższe zarządzenie odnosi się również do

wszystkich innych budynków nieogniotrwałych, wymienionych w art, 281 Rozporządzenia o prawie budowlanem i przeznaczonych na suszarnie na owoce, len, konopie, wędzarnie o urządzeniu wewnętrznem, nieogniotrwałem i w wogóle do budynków o większych paleniskach.—Zastrzega się przytem, że zawarte wyżej wyjaśnienia nie dotyczą budynków, znajdujących się w obrębie gmin miejskich oraz uzdrowisk, uznanych za posiadające charakter użyteczności publicznej.

L: 930P-III. Mielec, dnia 20|II 1930.

W myśl reskryptu Województwa Krakowskiego z dnia 20 lutego 1930 r. L: Sm. IX 61.30 uzupełnia się treść § 3. podanego statutu w samoistnym podatku komunalnym od przedmiotów zbytku w Orędowniku Nr. 22 z dnia 15 lutego 1930 r. w ten sposób, że niepodlega również podatkowi broń myśliwska posiadana przez osoby uprawnione do polowania, o ile osoby te płacą podatek od prawa polowania z art. 19 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r Dz. U. R.P. Nr. 94 poz. 747 o ile broń ta jest koniecznie potrzebna do wykonania prawa polowania.

Powyższe podaje się Zwierzchności gminnej do wiadomości i ścisłego zastosowania się przy sporządzeniu wykazów.

L. 969-P-I. Mielec, dnia 7|3 1930.

Pan Gustaw Szymkiewicz, Naczelnik Wydziału Prawno-budowlanego Ministerstwa Robót Publicznych, główny redaktor: Prawa Budowlanego i Zabudowania Osiedli-(Państw. Ustawy Budowlanej), z dnia 16 lutego 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 23. poz. 202, opracował i wydał Tom II. tegoż Prawa Budowlanego, zawierający Rozporządzenia wykonawcze i okólniki.

Wydział powiatowy zaleca zaopatrzenie urzędu przynajmniej w 1 egzemplarz pomienionego wydawnictwa, które nabyć można także wprost u autora pod adresem: Gustaw Szymkiewicz, Warszawa 1. skrytka pocztowa 395.—Należytość może być uiszczona z góry w drodze przekazu pocztowego po 9.50 zł za egzemplarz, albo przez wpłacenie odnośnej kwoty na konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności w Warszawie Nr. 7854 Gustawa Szymkiewicza, albo przy odbiorze książki w drodze zaliczenia pocztowego.

L: 1280 P-I. Mielec, dnia 14. 3. 1930.

Państwowy Bank Rolny, Oddział w Krakowie przesłał Okólnik z daty 3 marca 1930 r. iż na podstawie uchwały Dyrekcji Państw. Banku Roln. z dnia 6 lutego 1930 r. Nr 952|3034 uruchomiony został kredyt w maszynach rolniczych.

Narazie przedmiotem kredytów będą: maszyny firmy „Aktie bolaget Arwika-Verken. Arwika-Szwecja" a mianowicie:

1) Żniwiarki „Viking" model „D" szerokość 5 st ang. z głównem kołem kutym ze stali, doborem kluczy i części zapasowych oraz z dwoma kosami.

2) Żniwiarki „Pony" o szer. cięcia 4 st. ang z głównym kołem kutym ze stali i stołem pokrytym blachą cynkową, doborem kluczy i części zapasowych oraz dwoma kosami.

3) Kosiarki „Viking" o szer. cięcia 4 i pół st ang. z kołami kutemi ze stali, doborem kluczy, oliwiarkami i dwoma kosami w komplecie.

II. Kredytu tego zamierza udzielać Państw. Bank Rolny, Oddział w Krakowie za pośrednictwem spółdzielczych organ. roln.-handl. (w sposób analogiczny jak kredytu w nawozach sztucznych).

III. Spłata kredytu rozpoczyna się od 1. X. roku, w którym nastąpiła realizacja kredytu i odbywa się w następujący sposób: 25 proc. należności płatne 1. X. roku realizacji kred. 25 proc. nal płatne 1. 3. następnego roku. 25 proc. nal. płatne 1. X. następnego roku. 25 proc. nal. płatne 1. 3. drugiego roku.

Oprocentowanie kredytu rozpoczyna się od dnia 1. stycznia następnego roku po realizacji kredytu.

O warunkach zabezpieczenia kredytu i pokrycia należytości za maszyny wekslami rolników-nabywców zostaną społ. organ, roln.-handl. poinformowane oddzielnie w miarę zgłoszeń.

IV. Oprocentowanie kredytu dla rolników-nabywców wynosić będzie 3 proc. ponad każdoczesną stopę Banku Polskiego.

V. Ceny sprzedażne wymienionych wyżej maszyn dla rolników-nabywców wynosić będą aż do odwołania. za żniwiarki „Virking" Zł. 1.150.—za żniwiarki „Pony" Zł. 1.115 za kosiarki „Viking" Zł. 820.—Tymczasowy Wydział pow. podaje powyższe do wiadomości Zwierzchności gminnej z poleceniem ogłoszenia mieszkańcom gminy w sposób tam przyjęty.

ODPIS

Bardzo często przy wydawaniu konsensów na budowę, strony interesowane przedewszystkiem w osobie sąsiadów, podnoszą zarzuty co do własności, względnie granic zajętych i wskazywanych przez buduj.cego. Komisja konsensowa urzędująca na miejscu, stara się strony ile możności pogodzić, a gdy to jest niemożebne, Zwierzchność gminna Urząd miejski, względnie Magistrat-zwyczajnie wydają pozwolenie na budowę, a spornego sąsiada odsyła się na drogę prawa mogą jednak zachodzić wypadki, gdzie Władza wydająca konsens, winna przed jego wydaniem zażądać od starającego się udowodnienia wskazanej, względnie zakwestjonowanej własności.. Min. Rob. Publ. w reskr. z dnia 7. 1. 1930 r. L, Dz. XV-2149|29, przytaczając taki jeden z konkretnych przypadków odnośnie do własności państw., lub samorządowej poucza, jak niżej: Obowiązujące prawo budowlane (rozp. Prez. Rzeczp. z 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli) nie zawiera przepisu, któryby nakładał na władze. udzielających pozwoleń budowlanych obowiązek dochodzenia. czy teren na którym ubiegający się o pozwolenie zamierza budować, stanowi jego własność. Przeciwnie z postanowieniem art. 350 cytowanego prawa wynika, że władza takiego obowiązku niema, udzielone bowiem przez nią pozwolenie nie narusza praw osób trzecich, które tym osobom służą w zakresie prawa prywatnego i możności dochodzenia swych praw na drodze sądowej, a nie upoważnia temsamem do budowy, jeżeliby ona miała naruszać prawa osób trzecich, a w szczególności ich prawo własności. Z powyższego nie wypływa jednak, aby władza nie mogła odmówić pozwolenia na budowę w tych wypadkach. gdy ponad wszelką wątpliwość jest jej wiadomem, że ubiegający się o pozwolenie na budowę, zamierza budować na gruncie, stanowiącą cudzą własność. Wypadki takie mogą zachodzić np. wtedy, gdy do władzy państw. lub sam. została zgłoszona prośba o pozwolenie na budowę na terenie stanowiącym własność państwa, albo związków sam. W takim razie władza winna zażądać od petenta przedstawienia wyrażonej na piśmie zgody na budowę ze strony tej władzy, w kórej zarządzenie znajduje się odnośny teren a w razie nieprzedstawienia dowodu takiej zgody odmówić pozwolenia na budowę.

L: 968-P-I. Mielec, dnia 7. 3. 1930.

Zwierzchnościom gminnym do wiadomości, celem zastosowania w myśl reskr. Woj. z 19. 2. 1930 r. L. 1252 R.P.B. II.

Za Tymczasowy Zarząd powiatowy:

Starosta powiatowy: Balicki.

Nakładem Starostwa i Zarządu powiat. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński, sekr. Rady pow.
Z drukarni Maksymiljana Fiałkowskiego w Mielcu.